

[Aage Fogh.]

lige større Grupper af dansk Landbrug i Krigstiden og under Besættelsen vil det stille sig saadan med Hensyn til Økonomien, at jo større Gaarde, jo større Kornsalg og Kornaflevering, des bedre Økonomi; men ikke i Kraft af Kornafleveringen i de senere Aar, for i Realiteten ligger Forholdet saadan, at Fordelen ved Kornordningen havde det store Landbrug straks, den blev gennemført, i 1940, da vi slog Priserne op, medens det har været en varierende Fordel for det i de Aar, der er gaaet siden. Men det forhindrer ikke, at Forholdet, naar man tager et Overblik over en Aarrække, kommer til at ligge saadan, som jeg nævnte.

Der er talt meget om Vintersæd, og navnlig om den Vintersæd, der skulde saas, og det blev sagt, at hvis Landmændene fik garanteret højere Priser eller andre Fordele, vilde der blive saaat mere. Jeg tror, det er rigtigt, men jeg tror alligevel, at Hovedårsagen til, at der ikke er sket større Saaning, end Tilfældet har været, maa søges i Forhold, som vi desværre ikke kan ændre, i dette, at de højere Kræfter ikke har ladet Regnen fordele sig nogenlunde rimeligt over den danske Jord.

Jeg er ogsaa enig i, at man maaske kunde bebrejde den højtærede Landbrugsminister, at der ikke er givet Landmændene lidt mere konkrete Oplysninger om, hvad man egentlig vil yde dem. Jeg maa maaske i denne Forbindelse spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke er saadan, som det var for nogle Aar siden: at man har Mulighed for at udføre f. Eks. Byg af saa god Kvalitet, at man kan sælge den som Saavare, og ogsaa Malt, og om man da ikke kan sælge baade Saakorn og Malt til saa høj Pris, at man kan faa Brødkorn hjem i Stedet for. Hvis det skulde være Tilfældet, kan jeg ikke se, at det skulde være saa stor en Ulykke, om vi her paa den danske Jord fik lidt mindre Vintersæd og lidt mere Byg, end man egentlig havde ønsket.

Maa jeg i Forbindelse med Landbrugets Økonomi til Slut sige, at de Kalamiteter, der kan opstaa ved, at man oplever en Sommer som den, vi nys har gennemlevet, hvor vi Landet over faar for lidt Regn, og navnlig ganske bestemte Landsdele faar overordentlig meget for lidt, kan man vist ikke klare ved en Prisstigning paa Landbrugets Produkter i Almindelighed. Det er muligt, at Vanskelighederne kan blive saa store, navnlig lokalt, at der maa bringes andre Ting i Anvendelse, men jeg vil gerne have Lov til at udtale det Ønske, at Forholdene inden længe for dansk Landbrug maa

forme sig saaledes, at det ikke hvert Aar skal afgøres her paa Christiansborg, hvad Landmændene skal have for deres Varer, og hvordan deres Arbejdsvilkaar skal være. Jeg synes, det er en højst utiltalende Form for det danske Landbrug at arbejde under.

Jeg vil ogsaa gerne udtale det Ønske, at danske Landmænd i større Udstrækning vil interessere sig for, om jeg saa maa sige, en Selvforsikring mod Vanskelighederne gennem det Princip for Rentebetaling, vi har, der hedder den konjunkturbestemte Rente. Det har nu virket gennem en Aarrække og har, synes jeg, vist sig i Praksis at være fortrinligt. De Landmænd, der har denne Selvforsikring, har naaet det Resultat, at de i vanskelige Aar har faaet halveret deres Renteudgifter, medens de saa ganske vist har maattet finde sig i, at de i gode Aar har faaet dem forøget med 50 pCt. Det er en god Form for Selvforsikring, der her er Tale om, efter mit Skøn langt mere tiltalende end det, der sker næsten hvert Aar: at vi fra denne Talerstol debatterer Landbrugets Forhold, inden vi faar fastsat de Priser, der skal betales for dets Varer.

Vi er altsaa villige til at give det foreliggende Lovforslag en meget velvillig Behandling i et Udvalg, idet vi haaber paa en Klaring, navnlig af § 3.

Stærmosé: Det, vi for vort Vedkommende lægger Hovedvægten paa i det foreliggende Lovforslag, er, at Ordningen skal gælde for saa kort Tid. Det er præget af den Situation, der er opstaaet paa Grund af Englandsforhandlingernes Stilling. Jeg vil da ogsaa gerne sige, at vi ikke kan tro, at det virkelig skulde være muligt at fastlægge vore Prisforhold og vor Landbrugspolitik efter de Linier, som dette Lovforslag giver Udtryk for, paa meget lang Sigt. Desværre ligger det saaledes med Samhandelen mellem Landene, de tosidede Handelsaftaler og hele den bundne Form for Prissættelse, at der ikke er Udsigt til, at man kan komme ind i friere Forhold, saa at de Retningslinier, der her fastlægges, kan blive gældende for en længere Fremtid.

Vi kan tilsige vor Støtte til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke følge de foregaaende ærede Taleres Eksempel med Hensyn til at brede Debatten ud til en almindelig landbrugspolitisk Debat, men jeg vil dog have Lov til at pege paa det Synspunkt, jeg gjorde gældende i August Maaned sidste Aar med Hensyn til vor Samhandel med England. Jeg vil gerne pege paa, at det stadig er min Opfattelse, at de europæiske Samhandels-